

[Arne Bjerregaard.]

sandelig det, man har hørt i pressen, og ikke det saglige, man har hørt. Så må jeg bruge den mulighed, jeg har for at fremføre disse synspunkter.

Når fru Kirsten Jacobsen siger, at man må bekende kulør, og at vi offentligt har udtalt, at vi er liberalister, så må jeg sige, at jeg sagde: jeg er hverken liberalist eller socialist, for jeg tror ikke på disse gamle dogmer. Den tid er forbi. Jeg tror på den menneskelige frihed, men jeg tror også på, at mennesket i denne frihed har pligt og ansvar over for samfundet og fællesskabet, herunder også pligt til ikke at unddrage sig bidrag til samfundslivets goder, heller ikke på det økonomiske område. Derfor ønsker jeg, når vi har en indkomstbeskatning, så vide muligheder som muligt for at få en retfærdig skatteligning. At vi med dette forslag ikke går et skridt videre end det, der er gældende, det er så en anden side af sagen. Her tager man bare på stedet det, man ellers kunne få tilsendt.

Med hensyn til den personlige frihed, ja, så sagde en kollega til mig: hvad så med radiolicensen? Er det ikke angreb på den personlige frihed, at myndighederne kan komme ind i huset og kigge efter, om man har fjernsyn? Det har man da lov til, og hvem vil acceptere, at man ikke må det? Hvis det er sådan, at man mener, at folk i al ærlighed — og det var da selvfølgelig ønskeligt — afgiver alle mulige oplysninger til skattevæsenet, vel, så måtte det også være på andre områder sådan, at man skulle tro på dem. Hvad skal vi så med politi f. eks.? Det er, ligesom vore skattemyndigheder, som vi dog har indflydelse på, skal stilles op som en slags okkupationsmagt. Som ønsker at overføre alle i dette land, som ønsker at træde på det enkelte menneske. Er det da ikke vores egen sag at sørge for, hvordan disse myndigheder er sammensat, for at vi i samdrægtighed kan samvirke til, at den lovgivning, vi stadig væk er enige om med hensyn til indkomstbeskatning, kan overholdes og kan kontrolleres så vidt muligt? Jeg finder intet odiøst deri. Jeg finder intet uliberalistisk, jeg finder ingen træden på friheden i dette. Jeg finder kun dette, at når vi giver love, er det også vores opgave at sørge for, at lovene overholdes.

Jens Møller (KrF):

For at undgå misforståelser i denne sag vil jeg gerne understrege følgende: da der i dette lovforslag findes flere modstridende principper, har vi i kristeligt folkepartis folketingsgruppe enstemmigt vedtaget, at hvert enkelt gruppemedlem står frit med hensyn til sin stemmeafgivelse, alt efter hvilket af de omtalte principper den enkelte anser for at være det overordnede. Dette har medført, at 6 medlemmer vil stemme for lovforslaget, mens 3 stemmer imod.

Wamberg (FP):

Hr. Arne Bjerregaard har tydeligvis — efter sit lange indlæg — fået talens brug for at skjule sine tanker. Kun en enkelt af hans bemærkninger bør have et ord med på vejen. Hr. Arne Bjerregaard understregede, at kristeligt folkeparti hverken er liberalt eller socialistisk. Spørgsmålet er derfor: hvad er kristeligt folkeparti? Svaret er enkelt. Hult som elverpigens ryg. Kristeligt folkeparti forpasser ingen chance til at demonstrere partiets hulhed og mangel på konsekvens. De har længe stået og vippet for og imod dette forslag. Det blev altså for flertallet imod. Det kan ikke berettiggende til at skose venstre, konservative og fremskridtspartiet, der ønsker den personlige frihed bevaret. Det demonstrerer alene kristeligt folkepartis dårlige samvittighed ved at medvirke til at skære endnu en stump af den personlige frihed — en frihed, partiet ellers påstår at de ønsker at bevare.

Det er beroligende, at hr. Arne Bjerregaard erkender, at han kun repræsenterer et beskedent antal vælgere. Med partiets holdningsløshed må man håbe, det ved næste valg viser sig at blive endnu færre.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har kun en ganske enkelt bemærkning til hr. Arne Bjerregaard. Han sagde fra denne talerstol for et øjeblik siden, at befolkningen har pligt til at værne om samfundet. Så synes jeg, hr. Arne Bjerregaard skal gå ud og fortælle sine vælgere, at han dermed har konstateret, at samfundet har ingen pligt til at værne om befolkningens personlige frihed. Det synes jeg hr. Arne Bjerregaards vælgere og kristeligt folkepartis vælgere skal vide.